

I stedet kunne vi bruge dagpengene til at ansætte flere. Det giver ikke alene gevinst, det giver tredobbelt gevinst. Den første gevinst er, at vi får mere og bedre velfærd, når vi ansætter flere til at gøre rent, tage sig af børn, syge og ældre og renovere skoler, boliger, kloaker og veje. Den anden gevinst er, at vi får flere i arbejde, og den tredje gevinst er, at de, der allerede har arbejde, kan sætte tempoet ned og knokle mindre, fordi de får flere kolleger. Det sparer både menneskelige lidelser og penge.

Regeringen fremlagde for lidt over en måned siden sin store plan »Det nye Danmark« – planen for total ændring af Danmark. Men også i dette tilfælde er det klogt at stille spørgsmålet: Hvem gavner det?

Vi gør det for borgernes skyld, siger regeringen. Nu får de det lettere med kun én indgang. Men når vi spørger til den ene indgang, viser det sig, at der bare er tale om, at borgeren kan henvende sig til én skranke, hvor borgeren så kan få oplyst, hvilke syv andre skranker han skal opsøge for at få løst de mange forskellige aspekter af sit problem.

Vi gør det for økonomiens skyld, siger regeringen så. Det fjerner kassetænkningen. Men når vi spørger nærmere til det, viser det sig, at regeringen bare flytter rundt på kasserne og skaber endnu mere kassetænkning.

Heldigvis har Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, og også beskæftigelsesministeren været meget ærlige på det seneste. Nu får vi det ærlige svar. Det nye Danmark bliver til for privatiseringens og erhvervslivets skyld. Man fjerner to tredjedele af de folkevalgte og laver megakommuner, som det er langt nemmere for de private firmaer at komme ind i, og milliardprisen for de store omlægninger skal betales af en påstået, mystisk og aldrig dokumenteret stor-driftsgevinst.

Odenses borgmester, Anker Boye, har givet den anden virkelige motivation bag Det nye Danmark: Det sker for nedskæringerne skyld. Han har forklaret, hvordan det bliver meget nemmere at nedlægge skoler i de store kommuner, hvor man ikke møder borgerne nede i Brugsen. Det, regeringen planlægger, er nedlæggelse af skoler, børnehaver, sygehuse og plejehjem. Der skal ske en storstilet centralisering, og beslutningerne skal flyttes ind i lukkede bestyrelseslokaler.

Kl. 11.20

Heldigvis er modstanden så stor, at det stadig er usikkert, om regeringen tør gennemføre den

totale ændring af Danmark, selv om Dansk Folkeparti står på spring og byder sig til. Men hvis alle oppositionspartier står fast på, at Det nye Danmark skal laves om efter et kommende valg, er der tid nok til, at modstanden kan manifestere sig, bl.a. op. til det kommende valg, så vi kan stoppe den voldsomme centralisering og privatisering.

Da regeringen kom til magten, forsøgte den at bekæmpe fagbevægelsen, men det viste sig, at fagbevægelsen var for stærk, og at regeringen først måtte opgive deltidsloven og senere drastiske nedskæringer af dagpengene. Også de uddannelsessøgende mobiliserede så stor modstand, at regeringen måtte opgive en stor del af sine nedskæringer. Så forsøgte regeringen at bekæmpe boligbevægelsen med sit salg af almene boliger. Det forslag er ikke helt opgivet, men regeringen er stødt på langt større modstand, end den havde regnet med.

Nu forsøger regeringen så at bekæmpe det lokale demokrati, der har strittet imod regeringens ønsker om privatisering og afvikling af velfærdssamfundet, men det har vist sig, at også lokalsamfundet og lokaldemokratiet har en stærk forankring i befolkningen. Selv om lokalpolitikkerne udskriver skatter, er der alligevel mange borgere, der hellere vil have politikere, de kan diskutere med og vælte ved et valg, end embedsmænd og bestyrelsesmedlemmer, der træffer beslutninger bag lukkede døre. Regeringen måtte også bøje sig for det folkelige pres og droppe bulldozerretorikken om tvangsnormalisering af Christiania.

Når vi gør status, kan vi glæde os. Regeringen går fra fiasko til fiasko, og dens dage er talte. Vi nærmer os en afslutning, men netop fordi vi nærmer os en afslutning er det vigtigt at forberede en ny start. Heldigvis har vi kunnet samle flere og flere eksempler på, at befolkningen får noget ud af et nyt folketingsflertal, men det kræver selvfølgelig, at Socialdemokratiet, De Radikale og SF står ved deres løfter, f.eks. om afskaffelse af starthjælpen, lavere billetpriser i den kollektive trafik, loft over klassekvotienterne i gymnasierne og genopretning på miljøområdet. Det vil lette situationen, men det er ikke nok, og derfor vil Enhedslisten fortsat kæmpe for fordeling af arbejdet med langt flere ansatte i velfærdsjob, udryddelse af fattigdommen i Danmark og global retfærdighed.

Jeg skal fremsætte følgende forslag til vedtagelse fra Enhedslisten: